

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών

Υποδ/νση Επανεξέτασης και Νομικής Υποστήριξης

Τμήμα Α8 – Επανεξέτασης

Εγνατία 45, Τ.Κ.: 546 30 – Θεσσαλονίκη

Αριθ. τηλ.: 2313333254

Αριθ. fax: 2313333258

Ηλεκτρονική διεύθυνση: ded.thess@aade.gr

Url: www.aade.gr

Αριθμός Απόφασης: 1814/29-07-2021

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (ΦΕΚ170Α/26-07-2013), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της με αριθμό πρωτοκόλλου Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020 και ημερομηνία 23/10/2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ4738Β/26-10-2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. Της ΠΟΛ.1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ1440Β/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ.1069/04-03-2014 Εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με αριθμό πρωτοκόλλου Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016 και ημερομηνία 30/08/2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ε.Δ. (ΦΕΚ2759Β/01-09-2016), με θέμα «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Την Α.1273/14-12-2020 Απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ5597Β/21-12-2020).

5. Την Α.1049/05-03-2021 Απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ984Β/12-03-2021).

6. Την με ημερομηνία κατάθεσης **13/01/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου **Ενδικοφανή Προσφυγή** του κ. του με **Α.Φ.Μ.:**, κατά της με αριθμό/09-11-2020 **Πράξης Επιβολής Προστίμου (άρθρο 54 Ν.4174/2013)** του Προϊσταμένου της **Α' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης** για το φορολογικό έτος **2020**.

7. Την ως άνω πράξη του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης.

8. Τις απόψεις της Α' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης.

9. Την Εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της Απόφασης.

Επί της από **13/01/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου **Ενδικοφανούς Προσφυγής** του κ. του με **Α.Φ.Μ.:**, η οποία **ασκήθηκε εμπροθέσμως** και μετά από μελέτη και αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό/09-11-2020 προσαλλόμενη **Πράξη Επιβολής Προστίμου (άρθρο 54 Ν.4174/2013)** του Προϊσταμένου της **Α' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης** για το φορολογικό έτος **2020**, επιβλήθηκε, σε βάρος του προσφεύγοντος, **πρόστιμο του Κ.Φ.Δ. ποσού 250,00 €**, για **εκπρόθεσμη** υποβολή αρχικής δήλωσης **Φ.Π.Α.** για την φορολογική περίοδο από **01/07/2020 έως 30/09/2020**, από την οποία προέκυψε **χρεωστικό υπόλοιπο για καταβολή**.

Ο προσφεύγων κ. του με **Α.Φ.Μ.:**, με την με ημερομηνία κατάθεσης **13/01/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου **Ενδικοφανή Προσφυγή**, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθεί η ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη του Προϊσταμένου της Α΄ Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, προβάλλοντας τον ακόλουθο λόγο:

Η σύντροφός του κ. του διαγνώστηκε θετική στον κορωνοϊό COVID-19 κατά την 23/10/2020 και ο ίδιος –ως στενή επαφή της– υποχρεώθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό για τις επόμενες δεκατέσσερις (14) ημέρες. Εξαιτίας της απαγόρευσης εξόδου από την οικία του που συνιστά λόγο ανωτέρας βίας, κατέστη αδύνατη η πρόσβαση στα λογιστικά αρχεία του και η εμπρόθεσμη υποβολή της αρχικής δήλωσης Φ.Π.Α. για την φορολογική περίοδο από 01/07/2020 έως 30/09/2020, δεδομένου ότι ο ίδιος υποβάλει τις φορολογικές του δηλώσεις, χωρίς την σύμπραξη λογιστή.

Ο προβαλλόμενος λόγος και ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος και αναπόδεικτος, για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 18 (Υποβολή φορολογικής δήλωσης) παρ. 1 περ. α), β) και γ) του Ν.4174/2013 «**Φορολογικές διαδικασίες και άλλες διατάξεις**» (ΦΕΚ170Α/26-07-2013), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 397 παρ. 1 του Ν.4512/2018 (ΦΕΚ5Α/17-01-2018) και ισχύουν από την 17/01/2018, ορίζεται ότι

«1.

α) Ο υπόχρεος σε υποβολή φορολογικών δηλώσεων υποβάλλει τις φορολογικές δηλώσεις στην Φορολογική Διοίκηση κατά τον χρόνο που προβλέπεται από την οικεία φορολογική νομοθεσία.

β) Εκπρόθεσμη φορολογική δήλωση υποβάλλεται οποτεδήποτε μέχρι την κοινοποίηση του προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου από την Φορολογική Διοίκηση ή μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης.

γ) Εκπρόθεσμη φορολογική δήλωση που υποβάλλεται μέχρι την κοινοποίηση εντολής ελέγχου ή της πρόσκλησης παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του παρόντος, έχει όλες τις συνέπειες της εκπρόθεσμης δήλωσης.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 38 (Δήλωση και συναφείς υποχρεώσεις) παρ. 1, παρ. 2 περ. β) και παρ. 4 εδ. πρώτο του Ν.2859/2000 «**Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας**» (ΦΕΚ248Α/07-11-2000), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, ορίζεται ότι

«1. **Οι υπόχρεοι στον φόρο που ενεργούν φορολογητέες πράξεις ή πράξεις απαλλασσόμενες του φόρου, για τις οποίες έχουν δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών με βάση τις διατάξεις του άρθρου 30, οφείλουν να υποβάλουν δήλωση Φ.Π.Α. για κάθε φορολογική περίοδο.**

2. Η φορολογική περίοδος ορίζεται ως εξής:

β) ένα ημερολογιακό τρίμηνο, προκειμένου για υπόχρεους οι οποίοι χρησιμοποιούν απλογραφικό λογιστικό σύστημα, καθώς και για μη υπόχρεους σε τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων, σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία.

4. Η δήλωση Φ.Π.Α. υποβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την λήξη της φορολογικής περιόδου.».

Επειδή, δυνάμει των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 38 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), η καταληκτική ημερομηνία για την εμπρόθεσμη υποβολή αρχικής δήλωσης Φ.Π.Α. για την φορολογική περίοδο από 01/07/2020 έως 30/09/2020, χωρίς την επιβολή του προστίμου εκπρόθεσμης υποβολής φορολογικής δήλωσης που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 54 παρ. 1 και 2 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ήταν η 30/10/2020 ημέρα της εβδομάδας Παρασκευή, ως η τελευταία εργάσιμη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την λήξη της φορολογικής περιόδου.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 54 (Διαδικαστικές παραβάσεις) παρ. 1 περ. β) και

παρ. 2 περ. γ) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, ορίζεται ότι
«1. Για κάθε μία από τις παρακάτω παραβάσεις επιβάλλεται πρόστιμο στον φορολογούμενο ή οποιοδήποτε πρόσωπο, εφόσον υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση από τον Κώδικα ή την φορολογική νομοθεσία που αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του:

β) δεν υποβάλλει ή υποβάλλει εκπρόθεσμα φορολογική δήλωση,

2. Τα πρόστιμα για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ως εξής:
γ) διακόσια πενήντα (250) ευρώ, για κάθε παράβαση των περιπτώσεων β), γ), δ) και στ) της παραγράφου 1, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση απλοποιημένα λογιστικά πρότυπα και».

Επειδή, στο κεφάλαιο II παρ. 2 περ. β) εδ. πρώτο της ΠΟΛ.1252/20-11-2015 Εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών, με θέμα «Παροχή διευκρινίσεων για την εφαρμογή των διατάξεων του Δέκατου Κεφαλαίου του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4174/2013, άρθρα 53 – 62).», αναφέρεται ότι

«II. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 53 – 62.

2. Διαδικαστικές παραβάσεις (άρθρο 54).

β) Εκπρόθεσμη υποβολή ή μη υποβολή δηλώσεων από τις οποίες προκύπτει φόρος για καταβολή [παρ. 1 περ. β) και γ)].

Για την εκπρόθεσμη υποβολή ή την μη υποβολή δηλώσεων από τις οποίες προκύπτει φόρος για καταβολή [άρθρο 54 παρ. 1 περ. β)], καθώς και δηλώσεων απόδοσης παρακρατούμενων φόρων [άρθρο 54 παρ. 1 περ. γ)], επιβάλλεται, κατά περίπτωση, πρόστιμο εκατό (100) ευρώ, όταν ο φορολογούμενος δεν είναι υπόχρεος τήρησης λογιστικών βιβλίων, διακοσίων πενήντα (250) ευρώ όταν ο φορολογούμενος είναι υπόχρεος τήρησης βιβλίων και στοιχείων με βάση απλοποιημένα λογιστικά πρότυπα και».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 61 (Απαλλαγή λόγω ανωτέρας βίας) παρ. 1 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι

«1. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά απαλλαγή από τόκους ή πρόστιμα σε περίπτωση ανωτέρας βίας. Απαλλαγή δεν χορηγείται αν δεν έχουν εξοφληθεί, πριν από το αίτημα απαλλαγής, όλοι οι φόροι για τους οποίους επιβλήθηκαν τα πρόστιμα. Απαλλαγή δεν χορηγείται για τόκους και πρόστιμα που επιβάλλονται για ανακριβή δήλωση, καθώς και για τα πρόστιμα που επιβάλλονται για παραβάσεις φοροδιαφυγής.».

Επειδή, στο κεφάλαιο II παρ. 13 της ΠΟΛ.1252/20-11-2015 Εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών, με θέμα «Παροχή διευκρινίσεων για την εφαρμογή των διατάξεων του Δέκατου Κεφαλαίου του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Ν.4174/2013, άρθρα 53 – 62).», αναφέρεται ότι

«II. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 53 – 62.

13. Απαλλαγή λόγω ανωτέρας βίας (άρθρο 61).

«Με τις διατάξεις του άρθρου 61 παρέχεται η δυνατότητα στον φορολογούμενο να ζητά απαλλαγή από τόκους και πρόστιμα λόγω ανωτέρας βίας, υπό την προϋπόθεση της εξόφλησης, πριν την υποβολή του αιτήματος, όλων των φόρων για τους οποίους επιβλήθηκαν τα πρόστιμα. Απαλλαγή μπορεί να χορηγηθεί για τις εκπρόθεσμες δηλώσεις, καθώς και για τόκους ή πρόστιμα που έχουν επιβληθεί λόγω παράλειψης υποβολής δήλωσης. Δεν χορηγείται απαλλαγή για τόκους και πρόστιμα που επιβάλλονται για ανακριβή δήλωση ή για παραβάσεις φοροδιαφυγής. Λαμβάνοντας υπόψη την κείμενη νομοθεσία και νομολογία, ως περίπτωση ανωτέρας βίας, γενικά, θα μπορούσε να θεωρηθεί οποιοδήποτε ανυπαίτιο για τον φορολογούμενο, έκτακτο ή εξαιρετικής φύσης γεγονός, το οποίο δεν αναμενόταν και δεν ήταν δυνατό να προληφθεί ή να αποτραπεί παρά την επίδειξη από πλευράς του κάθε δυνατής επιμέλειας και σύνεσης, ανεξάρτητα εάν το γεγονός είναι αντικειμενικό (φυσικές καταστροφές κ.λπ.) ή όχι. Τα γεγονότα αυτά, εφόσον αποδεικνύονται με τα στοιχεία που υποβάλλει ο φορολογούμενος, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 61, εκτιμώνται από το αρμόδιο όργανο, το οποίο χορηγεί την απαλλαγή κατά την κρίση του.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 144 (Αντικείμενο απόδειξης) παρ. 1 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» (ΦΕΚ97Α/17-05-1999) ορίζεται ότι

«1. Αντικείμενο απόδειξης είναι αμφισβητούμενα πραγματικά γεγονότα, τα οποία ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 147 (Αποδεικτικά μέσα) παρ. 1 του Ν.2717/1999 (Κ.Δ.Δικ.) ορίζεται ότι

«1. Αποδεικτικά μέσα είναι:

- α) η αυτοψία,
- β) η πραγματογνωμοσύνη,
- γ) τα έγγραφα,
- δ) η ομολογία του ιδιώτη διαδίκου,
- ε) οι εξηγήσεις των διαδίκων,
- στ) οι μάρτυρες και
- ζ) τα δικαστικά τεκμήρια.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 148 (Χρήση και εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων) του Ν.2717/1999 (Κ.Δ.Δικ.) ορίζεται ότι

«Το δικαστήριο χρησιμοποιεί τα αποδεικτικά μέσα κατά την κρίση του και τα εκτιμά ελεύθερως, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, εκτός αν ειδική διάταξη νόμου ορίζει διαφορετικά».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 169 (Δημόσια και ιδιωτικά) παρ. 1 και 2 του Ν.2717/1999 (Κ.Δ.Δικ.) ορίζεται ότι

«1. Δημόσια είναι τα έγγραφα τα οποία έχουν συνταχθεί από δημόσιο όργανο.

2. Ιδιωτικά είναι όλα τα έγγραφα τα οποία δεν είναι δημόσια. Τα ιδιωτικά έγγραφα πρέπει πάντως να φέρουν την υπογραφή του συντάκτη ή, αν δηλώνεται αδυναμία υπογραφής, άλλο σημείο το οποίο τίθεται από τον συντάκτη. Στην τελευταία αυτήν περίπτωση, το έγγραφο πρέπει να επικυρώνεται από συμβολαιογράφο ή άλλη δημόσια αρχή, οι οποίοι και βεβαιώνουν συγχρόνως ότι ο εκδότης δήλωσε αδυναμία υπογραφής.».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 171 (Αποδεικτική δύναμη) παρ. 1, 2, 3 και 4 του Ν.2717/1999 (Κ.Δ.Δικ.), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, ορίζεται ότι

«1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνον εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά.

2. Η χρονολογία των ιδιωτικών εγγράφων καθίσταται βέβαιη για τους τρίτους μόνον όταν αυτά θεωρηθούν από συμβολαιογράφο ή από άλλον αρμόδιο κατά τον νόμο δημόσιο υπάλληλο. Αλλιώς, ως βέβαιη χρονολογία τους θεωρείται εκείνη του θανάτου ενός από αυτούς που τα έχουν υπογράψει ή η χρονολογία του δημόσιου εγγράφου στο οποίο τυχόν μνημονεύεται κατά τα ουσιώδη μέρη το περιεχόμενό τους ή εκείνη της επέλευσης γεγονότος που καθιστά κατ' ανάλογο τρόπο αναμφισβήτητη την χρονολογία τους.

3. Κατά τα λοιπά, το περιεχόμενο των δημόσιων εγγράφων, καθώς και όλο το περιεχόμενο των ιδιωτικών, εκτιμάται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 148.

4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη.».

Επειδή, σύμφωνα με την νομολογία (ΣΤΕ 446/2003, 5980/1996, 1984/1993), μαρτυρίες υπό την μορφή υπευθύνων δηλώσεων του Ν.1599/1986, καθώς και ένορκες βεβαιώσεις –ενώπιον συμβολαιογράφου– τρίτων προσώπων για πράγματα που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης που διεξάγεται ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου, δεν αποτελούν νόμιμα αποδεικτικά μέσα και δεν επιτρέπεται να ληφθούν νομίμως υπόψη, ούτε για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, διότι δεν τηρήθηκαν οι απαιτούμενες από τον Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας διατυπώσεις για την εγκυρότητά τους, δη αποτελούν μαρτυρίες που λήφθηκαν κατά παράβαση των άρθρων 152 επ. του Κ.Φ.Δικ..

Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία που είναι καταχωρημένα στα πληροφοριακά συστήματα

της Α.Α.Δ.Ε., ο προσφεύγων ασκεί την επαγγελματική δραστηριότητα της παροχής νομικών υπηρεσιών, για την οποία τηρεί βιβλία με βάση τα απλοποιημένα λογιστικά πρότυπα του Ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.), εντάσσεται στο κανονικό καθεστώς του Φ.Π.Α. και υπάγεται στην φορολογική αρμοδιότητα της Α' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης (κωδ. 4211).

Επειδή, ο προσφεύγων υπέβαλε εκπροθέσμως, μέσω διαδικτύου, κατά την **31/10/2020** ημέρα **Σάββατο**, την με αριθμό καταχώρησης **αρχική δήλωση Φ.Π.Α.** για την **φορολογική περίοδο από 01/07/2020 έως 30/09/2020**, από την οποία προέκυψε **χρεωστικό υπόλοιπο** ποσού **81,98 € για καταβολή**.

Επειδή, ακολούθως, από τον Προϊστάμενο της Α' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης εκδόθηκε η με αριθμό/09-11-2020 προσβαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου (άρθρο 54 Ν.4174/2013) για το φορολογικό έτος 2020, με την οποία επιβλήθηκε, σε βάρος του προσφεύγοντος, πρόστιμο του Κ.Φ.Δ. ποσού 250,00 €, για εκπρόθεσμη υποβολή της ανωτέρω αρχικής δήλωσης Φ.Π.Α., από την οποία προέκυψε υποχρέωση καταβολής φόρου, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 54 παρ. 1 περ. β) του Ν.4174/2013 που επισύρει το εν λόγω πρόστιμο που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 54 παρ. 2 περ. γ) του ίδιου νόμου.

Επειδή, ο προσφεύγων για την εκπρόθεσμη υποβολή της ως άνω δήλωσης Φ.Π.Α. επικαλείται λόγο ανωτέρας βίας και, συγκεκριμένα, το ότι η σύντροφός του κ. του διαγνώστηκε θετική στον κορωνοϊό COVID-19, διατείνεται δε ότι ο ίδιος καταγράφηκε στις στενές επαφές της και υποχρεώθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό για τις επόμενες δεκατέσσερις (14) ημέρες, με αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατη η πρόσβαση στα λογιστικά αρχεία του και η εμπρόθεσμη υποβολή από τον ίδιο της εν λόγω δήλωσης. Προς επίρρωση δε του ισχυρισμού του συνυπέβαλε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή φωτοαντίγραφο της από 23/10/2020 μοριακής ανίχνευσης του SARS-CoV-2 από το ιδιωτικό διαγνωστικό εργαστήριο του ιατρού βιοπαθολόγου κ. που αναφέρει ότι η ανωτέρω διαγνώστηκε θετική στον κορωνοϊό.

Επειδή, η προσκομισθείσα βεβαίωση μοριακής ανίχνευσης του SARS-CoV-2 συνιστά ιδιωτικό έγγραφο και δη ανυπόγραφο, το οποίο φέρει μόνον τα στοιχεία του συντάκτη ιδιώτη ιατρού και, ως εκ τούτου, δεν έχει αποδεικτική ισχύ.

Επειδή, περαιτέρω, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε στοιχεία που να αποδεικνύουν την καταγραφή του ως στενή επαφή της φερόμενης συντρόφου του κ.

Επειδή, επιπροσθέτως, το γεγονός ότι ο προσφεύγων υπέβαλε την αρχική του δήλωση Φ.Π.Α. για την φορολογική περίοδο από 01/07/2020 έως 30/09/2020 εκπροθέσμως κατά την 31/10/2020 ημέρα Σάββατο, ήτοι χρονικώς κατά το μέσον του κατ' επίκλησιν δεκατετραήμερου υποχρεωτικού κατ' οίκον περιορισμού του, δημιουργεί εύλογη αίσθηση ότι η εν λόγω δήλωση θα μπορούσε να είχε υποβληθεί μία (1) ημέρα νωρίτερα, ήτοι εμπροθέσμως κατά την 30/10/2020 ημέρα Παρασκευή.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 (Βάρος απόδειξης) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.», πλην, όμως, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος δεν αποδεικνύεται.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, **κρίνουμε** ότι ορθώς επιβλήθηκε, σε βάρος του προσφεύγοντος, το ως άνω πρόστιμο, με την με αριθμό/09-11-2020 προσβαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου (άρθρο 54 Ν.4174/2013) του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης για το φορολογικό έτος 2020, για εκπρόθεσμη υποβολή φορολογικής δήλωσης από την οποία προέκυψε υποχρέωση καταβολής φόρου.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης **13/01/2021** και με αριθμό πρωτοκόλλου
Ενδικοφανούς Προσφυγής του κ. ΤΟΥ με
Α.Φ.Μ.:

**Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος –
Καταλογιζόμενο πρόστιμο του Κ.Φ.Δ. με βάση την παρούσα απόφαση:**

Φορολογικό έτος 2020

Η με αριθμό/09-11-2020 Πράξη Επιβολής Προστίμου (άρθρο 54 Ν.4174/2013)
του Προϊσταμένου της Α΄ Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, ως ακολούθως:

Πρόστιμο του Κ.Φ.Δ. δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 54 παρ. 1 περ. β) και παρ. 2 περ. γ) του
Ν.4174/2013, ήτοι

250,00 €.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με την νόμιμη διαδικασία την
παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ο Προϊστάμενος της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
και Νομικής Υποστήριξης

Σημείωση:

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών
Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.